

Marți, 15 ianuarie 2008

Regimul fiscal aplicabil pierderilor în situațiile transfrontaliere

P6_TA(2008)0008

Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2008 privind regimul fiscal aplicabil pierderilor în situațiile transfrontaliere (2007/2144(INI))

(2009/C 41 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind regimul fiscal aplicabil pierderilor în situațiile transfrontaliere (COM(2006)0824),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei privind contribuția politicilor fiscale și vamale la Strategia de la Lisabona (COM(2005)0532),
 - având în vedere jurisprudența incidentă a Curții de Justiție a Comunităților Europene (Curtea de Justiție), în special cauzele C-250/95, *Futura Participations SA și Singer/ Administration des contributions* ⁽¹⁾, C-141/99, *AMID/Belgische Staat* ⁽²⁾, cauzele corelate C-397/98 și C-410/98, *Metallgesellschaft Ltd și alții/ Commissioners of Inland Revenue and HM Attorney General*, ⁽³⁾ C-446/03, *Marks & Spencer plc/David Halsey (HM Inspector of Taxes)* ⁽⁴⁾ și C-231/05, *Oy AA* ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Directiva 94/45/CE a Consiliului din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2005 privind impozitarea întreprinderilor din Uniunea Europeană: baza fiscală corporatistă consolidată comună ⁽⁷⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Punerea în aplicare a programului comunitar pentru o rată mai bună de creștere economică și de ocupare a forței de muncă și pentru o competitivitate sporită a întreprinderilor din UE: Progresele înregistrate în 2006 și etapele ulterioare de parcurs în vederea unei propuneri privind baza de impozitare consolidată comună pentru corporații (CCCTB)” (COM(2007)0223),
 - având în vedere Rezoluția sa din 4 septembrie 2007 privind revizuirea pieței unice: depășirea obstacolelor și combaterea ineficienței prin îmbunătățirea punerii în aplicare și asigurarea respectării legislației ⁽⁸⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0481/2007),
- A. întrucât sistemele fiscale naționale ale statelor membre trebuie să ia în considerare din ce în ce mai mult globalizarea economică și să facă față regulilor și funcționării pieței interne, în vederea atingerii obiectivelor Strategiei de la Lisabona privind creșterea economică și competitivitatea;
- B. întrucât globalizarea economică a condus la o creștere atât de mare a concurenței în domeniul fiscal, încât s-a ajuns la o reducere drastică a cotelor medii de impozit pe profit în țările industrializate, în ultimii 30 de ani;
- C. întrucât reducerea cotelor de impozitare s-a accelerat de la ultima extindere a Uniunii Europene și întrucât în statele membre există o tendință clară de a pune în aplicare sisteme fiscale specifice, prin care să se atragă în special societățile cu un mare grad de mobilitate;

⁽¹⁾ Rec. 1997, p. I-2471.

⁽²⁾ Rec. 2000, p. I-11619.

⁽³⁾ Rec. 2001, p. I -1727.

⁽⁴⁾ Rec. 2005, p. I-10837.

⁽⁵⁾ Hotărârea din 18 iulie 2007.

⁽⁶⁾ JO L 254, 30.9.1994, p. 64.

⁽⁷⁾ JO C 286E, 23.11.2006, p.229.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0367.

Marți, 15 ianuarie 2008

- D. întrucât existența în Uniunea Europeană a 27 de sisteme fiscale diferite constituie un obstacol în calea bunei funcționări a pieței interne, cauzează costuri suplimentare semnificative pentru comerțul și întreprinderile transfrontaliere, în termeni de administrare și de respectare a obligațiilor, împiedică restructurarea întreprinderilor și duce la cazuri de dublă impunere;
- E. întrucât reducerea costurilor privind asigurarea conformității cu diferite dispoziții naționale în materie de impozit pe profit, concurența fiscală benefică, transparența regulilor, desființarea barierelor fiscale care îngreunează activitățile transfrontaliere și crearea condițiilor de concurență loială pentru societățile comerciale din UE care își desfășoară activitatea pe piața internă pot conduce la avantaje economice pe întreg teritoriul UE, prin stabilirea unui cadru dinamic pentru societăți;
- F. întrucât o coordonare fiscală corespunzătoare, la nivelul întregii Uniuni, care să nu încerce armonizarea cotelor de impozitare, poate contribui la evitarea denaturării concurenței și poate genera beneficii, de care să profite la scară largă întreprinderile, angajații acestora, consumatorii, statele membre și cetățenii;
- G. întrucât atingerea obiectivelor Strategiei de la Lisabona necesită o mai bună coordonare a politicii fiscale a statelor membre;
- H. întrucât statele membre, în mod tradițional, au încercat să-și coordoneze regimurile fiscale printr-o rețea extinsă de tratate fiscale bilaterale, care nu acoperă pe deplin aspecte precum compensarea transfrontalieră a pierderilor; întrucât, în cadrul Uniunii Europene, abordarea bilaterală este mai puțin eficientă și are ca rezultat o coerență mai redusă decât o abordare multilaterală și coordonată; întrucât soluția cea mai adecvată pentru compensarea transfrontalieră a pierderilor și profiturilor de pe piața internă o reprezintă o abordare comună la nivelul UE privind o bază de impozitare consolidată pentru corporații — așa cum se regăsește în propunerea CCCTB — care va conduce la o transparență mai mare, la mai multe investiții și la creșterea competitivității;
- I. întrucât statele membre aplică reguli diferite în privința acordării de compensații fiscale în cazul pierderilor suferite de sucursalele, filialele și entitățile grupurilor corporative, ceea ce denaturează deciziile de afaceri și politicile de investiții în cadrul pieței interne, cu consecințe asupra strategiilor lor industriale corespunzătoare pe termen lung și asupra încasărilor fiscale;
- J. întrucât, practic, toate sistemele fiscale din Uniunea Europeană impozitează profiturile și pierderile într-un mod asimetric, adică profiturile sunt impozitate pentru anul în care au fost dobândite, dar valoarea fiscală a unei pierderi nu este rambursată în mod automat firmei atunci când aceasta s-a produs; întrucât jurisprudența recentă a Curții de Justiție nu a analizat în mod corespunzător factorul de timp și importanța acestuia pentru creșterea investițiilor transfrontaliere în Uniunea Europeană;
- K. întrucât punerea în aplicare a unui regim transfrontalier de compensare fiscală a pierderilor ar fi echivalentă în anumite state membre cu renunțarea, fără anumite garanții juridice, la veniturile din impozitul pe profit;
- L. întrucât pierderile sucursalelor naționale se vor regăsi în mod automat în rezultatul net al societății-mamă, dar situația este mai puțin clară în cazul pierderilor suferite de sucursalele străine, precum și de membrii naționali sau străini ai unui grup;
- M. întrucât absența compensării transfrontaliere a pierderilor constituie o piedică în calea intrării pe anumite piețe, favorizând stabilirea în statele membre mari, unde piața națională este suficient de mare pentru a absorbi pierderile posibile;
- N. întrucât situația descrisă dezavantajează întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile), deoarece acestea sunt mai puțin capabile să efectueze investiții transfrontaliere în acest context de nesiguranță privind compensarea pierderilor și suferă adesea pierderi de constituire,

Marți, 15 ianuarie 2008

1. își exprimă intensă preocupare față de urmările negative pe care diversitatea de regimuri aplicate de statele membre în materie de pierderi transfrontaliere le are asupra funcționării pieței interne;
2. remarcă faptul că orice măsură care aduce atingere libertății de stabilire este contrară articolului 43 din Tratatul CE, trebuind astfel să fie îndepărtată prin acțiuni legislative precise; reamintește că regimurile diferite de impozitare a societăților creează obstacole în calea intrării pe diverse piețe naționale și în calea funcționării adecvate a pieței interne, denaturează concurența și împiedică menținerea unor condiții de concurență loială pentru întreprinderi la nivelul UE și, prin urmare, merită atenție;
3. consideră că adoptarea, la nivel comunitar, a unor măsuri speciale în materie de deducere fiscală a pierderilor transfrontaliere ar putea reprezenta un mare beneficiu pentru funcționarea pieței interne;
4. semnaleză susținerea pe care o acordă Comunicării Comisiei privind regimul fiscal aplicabil pierderilor în situațiile transfrontaliere, considerând-o un pas important în abordarea acestei situații și solicită o coordonare adecvată între statele membre în ceea ce privește sincronizarea și soluțiile propuse;
5. subliniază că orice măsură specifică de introducere a compensării pierderilor transfrontaliere ar trebui definită și pusă în aplicare pe baza unei abordări multilaterale comune și prin acțiuni coordonate realizate de către statele membre pentru a garanta dezvoltarea coerentă a pieței interne; reamintește că astfel de măsuri specifice reprezintă o soluție intermediară în așteptarea adoptării CCCTB; consideră că CCCTB constituie o soluție globală pe termen lung pentru barierele fiscale legate de compensarea transfrontalieră a pierderilor și profiturilor, precum și pentru prețurile de transfer și fuziunile transfrontaliere și pentru operațiunile de achiziție și restructurare și că va definitiva realizările unei piețe interne în care se manifestă concurența loială;
6. subliniază faptul că unele state membre aplică diverse metode pentru eliminarea dublei impunerii, fie prin creditarea impozitelor plătite în străinătate (metoda creditului), fie prin excluderea venitului realizat în străinătate din baza de impozitare (metoda scutirii); remarcă faptul că doar unele dintre statele membre care aplică metoda scutirii nu oferă compensări pentru pierderile suferite de sucursalele din străinătate;
7. atrage atenția asupra faptului că acolo unde pierderile suferite de către sediile permanente nu pot fi compensate cu profiturile sediului central, există o diferență de abordare în comparație cu situațiile similare dar care au un caracter național și că aceasta reprezintă o piedică în calea libertății de stabilire;
8. consideră că trebuie acordată prioritate adoptării de măsuri în favoarea grupurilor de întreprinderi care își desfășoară activitatea în mai multe state membre, dat fiind faptul că acele grupuri au avut cel mai mult de suferit în urma aplicării unui regim diferit în materie de pierderi transfrontaliere, în raport cu grupurile de întreprinderi care își desfășoară activitatea într-un singur stat membru;
9. consideră că distorsiunile cauzate de diferențele dintre regimurile naționale defavorizează în special IMM-urile în raport cu potențialii lor concurenți și, în consecință, solicită Comisiei să adopte măsuri specifice în acest sens;
10. reamintește că există puține acorduri globale de compensare transfrontalieră a pierderilor între filiale și societățile-mamă (grupuri) și că, prin urmare, într-un grup de societăți, pierderile nu sunt considerate în mod automat la fel ca într-o societate unică;
11. subliniază că majoritatea statelor membre oferă grupurilor o compensare a pierderilor la nivel național, prin acestea tratându-le, practic, ca pe o singură entitate, dar că puține state le oferă o compensare în situații transfrontaliere; reamintește că lipsa compensării transfrontaliere în cazul grupurilor poate distorsiona deciziile de investiții privitoare la localizare și la forma juridică (sucursală sau filială);
12. recunoaște că o simplă extindere a regimurilor naționale pentru a acoperi situațiile de natură transfrontalieră este dificilă, deoarece bazele de impozitare sunt diferite;

Marți, 15 ianuarie 2008

13. îndeamnă la recunoașterea importanței compensării pierderilor transfrontaliere, deși ar trebui să fie remarcat faptul că este necesară o elaborare mai atentă a sistemului de compensare a pierderilor transfrontaliere; sugerează că ar trebui să se decidă dacă compensarea pierderilor transfrontaliere ar trebui să se limiteze la filiale față de societatea-mamă sau viceversa și, prin urmare, ar trebui să se efectueze o evaluare detaliată a efectelor bugetare ale sistemului prin care profiturile filialelor să poată compensa pierderile societății-mamă;
14. consideră că hotărârea Curții de Justiție în cauza *Marks & Spencer* respectă dreptul statelor membre de a-și păstra sistemele fiscale, îndeosebi în privința preocupărilor legate de evaziunea fiscală;
15. remarcă faptul că hotărârea Curții de Justiție în cauza *Oy AA* arată că diferitele sisteme fiscale naționale tratează în mod variat pierderile și că, astfel, este neclar dacă pierderile pot fi consolidate în cadrul unui grup în orice situație transfrontalieră, chiar dacă pierderile sunt definitive, provocând, așadar, o situație disproporționată, după cum o indică cauza *Marks & Spencer*;
16. este de părere că grupurile corporative ar trebui tratate pe cât posibil în mod idnetic, indiferent de faptul că sunt prezente în mai multe state membre sau numai într-un singur stat membru; subliniază că, în situațiile care implică pierderi transfrontaliere suferite de filialele din străinătate, trebuie să se evite dubla impunere pentru societatea-mamă, competența fiscală trebuie să fie împărțită în mod echilibrat între statele membre, pierderile nu trebuie avute în vedere de două ori, iar evaziunea fiscală trebuie să fie împiedicată;
17. consideră că ar fi utilă lansarea unei dezbateri privind definirea și caracteristicile grupurilor corporative din UE, având în vedere existența unor instituții europene comune, cum ar fi „societatea europeană” și „societatea cooperativă europeană”, totuși fără intenția de a limita domeniul măsurilor de compensare a pierderilor transfrontaliere în mod exclusiv la asemenea instituții;
18. reamintește importanța definirii conceptului de „grup corporativ”, astfel încât firmele să fie împiedicate să își distribuie profiturile și pierderile în mod oportunist între statele membre; consideră că, în scopul definirii unui grup corporativ, poate fi util să se identifice trăsături specifice importante din cadrul întreprinderii, astfel cum se prevede în Directiva 94/45/CE privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară;
19. salută cele trei alternative propuse în Comunicarea Comisiei privind regimul fiscal aplicabil pierderilor în situațiile transfrontaliere; semnaleză sprijinul său față de adoptarea de măsuri precise care ar susține o deducere efectivă și imediată a pierderilor suferite de filialele din străinătate (în mod anual, și nu numai în cazul pierderilor definitive, precum în cauza *Marks & Spencer*), care ar fi recuperată, odată ce filiala înregistrează din nou profit, printr-un impozit suplimentar corespunzător, aplicat societății-mamă;
20. pentru aplicarea acestor propuneri într-un mod care să prevină evaziunea fiscală, recomandă analiza oportunității înființării unui sistem automat de schimb de informații, similar cu sistemul VIES pentru TVA, astfel ca statele membre să poată verifica existența unor baze fiscale negative declarate de societățile-filiale în alte state membre;
21. cu toate acestea, îndeamnă Comisia să analizeze în continuare posibilitățile de a pune la dispoziția societăților o bază de impozitare consolidată pentru activitățile lor de pe întreg teritoriul UE;
22. remarcă faptul că o analiză mai detaliată este de o mare importanță pentru evaluarea măsurii în care sistemul propus de compensare a pierderilor transfrontaliere poate promova activitatea transfrontalieră a IMM-urilor;
23. remarcă faptul că orice măsură specifică privind regimul fiscal aplicabil pierderilor în situațiile transfrontaliere aplicată individual de statele membre nu va soluționa, singură, problema denaturării concurenței și a costurilor ridicate pentru respectarea obligațiilor suportate de întreprinderile din UE care funcționează pe piața internă, care derivă din existența a 27 de sisteme fiscale diferite;

Marți, 15 ianuarie 2008

24. subliniază nevoia ca statele membre să procedeze în mod coordonat la introducerea de măsuri fiscale specifice pentru compensarea pierderilor transfrontaliere în cadrul unei societăți sau al unui grup; reamintește nevoia unei mai strânse coordonări în materie fiscală între statele membre și solicită Comisiei să își asume un rol proactiv;
25. susține eforturile Comisiei de a înființa o bază de impozitare consolidată comună pentru corporații; remarcă faptul că CCCTB va avea drept rezultat o mai mare transparență și eficiență, ajutând societățile să opereze conform aceluiași reguli atât în țară, cât și în străinătate, creând condiții de concurență loială și crescând competitivitatea întreprinderilor din UE, va intensifica comerțul și investițiile transfrontaliere, creând astfel condiții pentru a se beneficia din plin de avantajele pieței interne în materie de investiții și creștere economică și va reduce în mod semnificativ sarcinile administrative și costurile de conformare, precum și posibilitatea evaziunii și fraudei fiscale;
26. reamintește că CCCTB implică reglementări comune privind baza de impozitare și că, în niciun caz, nu afectează libertatea statelor membre de a-și stabili în continuare propriile cote de impozitare;
27. salută intenția Comisiei de a lansa CCCTB chiar și în cadrul cooperării consolidate; subliniază totuși faptul că aceasta nu este cea mai bună soluție, având în vedere că în lipsa unui sistem global la nivelul întregii UE, beneficiile transparenței și ale costurilor administrative scăzute pot fi parțial diminuate;
28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Strategia comunitară 2007-2012 privind sănătatea și siguranța la locul de muncă

P6_TA(2008)0009

Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2008 referitoare la strategia comunitară 2007-2012 privind sănătatea și siguranța la locul de muncă (2007/2146(INI))

(2009/C 41 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Îmbunătățirea calității și productivității în muncă: Strategia comunitară 2007-2012 privind sănătatea și securitatea în muncă” (COM(2007)0062) și documentele de lucru care îi sunt anexate, aparținând serviciilor Comisiei (SEC(2007)0214), (SEC(2007)0215) și (SEC(2007)0216),
- având în vedere Tratatul CE, în special articolele 2, 136, 137, 138, 139, 140, 143 și 152,
- având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene⁽¹⁾, în special articolele 27, 31 și 32,
- având în vedere convențiile și recomandările OIM (Organizației Internaționale a Muncii) în domeniul sănătății și siguranței la locul de muncă,
- având în vedere Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă⁽²⁾ (directivă-cadru) și directivele speciale ale acesteia,
- având în vedere Directiva 2000/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici la locul de muncă⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2007 de modificare a Directivei 89/391/CEE a Consiliului, a directivei speciale ale acesteia și a Directivei 83/477/CEE, 91/383/CEE, 92/29/CEE și 94/33/CE ale Consiliului în vederea simplificării și a raționalizării rapoartelor privind punerea în aplicare⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO C 303, 14.12.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

⁽³⁾ JO L 262, 17.10.2000, p. 21.

⁽⁴⁾ JO L 165, 27.6.2007, p. 21.